

[Hagen Hagensen.]

lyst stand, for at lånet kan komme til udbetaling. Der er, ved jeg, på forskellig måde søgt, om man kunne få forlænget denne frist – det hører ikke under denne ministers ressort – men det er blevet besvaret med, at det kan man ikke.

Det kan være galt nok, at man undertiden, med de fristoverskridelser der er, kommer ud for, at det giver kurstab, men det er for grelt, hvis en frist, der ikke overholdes, gør, at en lånemulighed helt mistes. Jeg skal derfor spørge ministeren, om han vil sørge for, at 10 dages fristen i denne periode overholdes, på den måde forstået at dokumenter, der er leveret ind, er færdigbehandlet og klar til at kunne afhentes, før 10 dages fristen er gået til ende.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg bliver nødt til til at begynde med at tage en smule afstand fra hr. Hagen Hagensens udtryk om den særdeles langsommelige ekspeditionstid, for man må være klar over, at tinglysningsdokumenter ikke er noget, man behandler lemfældigt, og at antallet af dem har været kolossal stærkt stigende i de senere år: f. eks. er der for årene 1970–1976 sket mere end en fordobling af dokumentantallet, i 1976 drejede det sig om ca. 2,4 mill. dokumenter eller 14,5 pct. flere end i 1975. Derfor er det altså ikke gørligt sådan lige i en rask håndvending at klare problemet om at overholde 10 dages fristen.

Jeg er klar over, at den konkrete anledning til spørgsmålet er, at realkreditinstitutternes adgang til at udbetale visse kontantlån i serier for almindelig realkredit ophører med udgangen af marts 1977, og på grund af ekspeditionstiden ved nogle af tinglysningskontorerne forudser hr. Hagen Hagensen så, at der vil være nogle låntagere, der ikke kan nå at få udbetalt kontantlånene.

Også jeg har indset, at ekspeditionstiden ved nogle tinglysningskontorer vil kunne føre til det resultat, som hr. Hagen Hagensen nævner. Da spørgsmålet om at nedbringe ekspeditionstiden altså ikke uden videre kan lade sig løse i en rask håndvending og i hvert fald ikke med så kort frist, som der bliver tale om i den foreliggende situation, har jeg for at medvirke til en løsning af disse ting taget kontakt med boligministeren i fredags, og allerede i dag har boligministeren oplyst over for mig, at han har besluttet at udskyde fristen for udbetaling af kontantlånene til udgangen af maj måned i år, dog således at de pantebreve, der skal stilles

som sikkerhed for lånene, skal være anmeldt til tinglysning senest den 21. marts i år.

Boligministeren vil udsende særskilt meddelelse herom, og som justitsminister kan jeg kun udtrykke min store glæde over, at det er lykkedes at få en positiv løsning på så hurtigt en måde.

Hagen Hagensen (KF):

Det drejer sig om kontantlån, og jeg takker for et meget kontant svar fra ministeren. Det var netop dér, jeg ville hen, idet jeg så skal lade spørgsmålet om 10 dages frist i øvrigt ligge for denne gang; det er muligt, vi kommer tilbage til det en anden gang. Men jeg kan takke justitsministeren for, at han har sørget for svar allerede på forhånd og derved befriet mig for at stille ekstra spørgsmål til boligministeren om, hvad denne ville gøre. Jeg skal også takke boligministeren for at have klaret dette spørgsmål.

Så er der kun én lille ting tilbage: hvis dokumenterne skal være anmeldt til lysning senest den 21. ds., må i denne forbindelse overskridelsen af 10 dages fristen altså ikke være længere, end at man kan nå at få det betalt ud inden 1. maj d.å. Det er jo det, det drejer sig om.

Brøndlund Nielsen (V):

Det er en meget lille ting jeg godt vil stille et supplerende spørgsmål til justitsministeren om. Der findes også en anden frist inden for tinglysningslovgivningen, og det er den tid efter en handel, eller hvad det er, hvor dokumenterne skal indleveres til tinglysning. Dét er det sådan, at hvis de kommer senere, skal de videregives til amtet, og så vidt jeg ved, er det en ren ekspeditions-mæssig ting, men det er dog noget der kan tage tid, fordi der skal ske journalisering o. lign. I den betænkning, vi fik for nogen tid siden om statsamternes fremtid, erindrers jeg, at man vedrørende dette punkt netop har påpeget, at det ikke var noget der havde nogen reel betydning. Derfor er det vel i og for sig blot et for borgerne lille irritationsmoment og for offentligheden et administrationsspørgsmål, som kunne forenkles, og jeg vil gerne spørge om ministerens indstilling til den sag.

Justitsministeren (Orla Møller):

Til hr. Hagen Hagensen en enkelt bemærkning angående 10 dages fristen. Vi gør alt, hvad vi overhovedet kan for at overholde denne frist, og jeg tør også godt sige, at rationaliseringsarbejdet og effektiviseringsarbejdet på